

Universitätsbibliothek Paderborn

Biennii Peripatetici

Complectens Quæstiones Logicales Una Cum Institutionibus Dialecticis Ad
Antiquorum Recentiorumque Mentem Resolutas, Nec Non Juxta Modernam
Scholarum Peripateticarum Methodum Elaboratas & Explicatas

Kretz, Marquard

Heripoli, 1749

§. 1. Quid sit Genus & quotuplex?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52248](#)

primò: Quid sit, & quotplex. Secundò: An salvari possit in unica specie? Tertio: Quomodo tum de speciebus, tum de individuis prædicetur?

§. I.

Quid sit Genus, & quotplex?

294. Dico 1. Genus à Porphyr. Cap 2. in Isag. benè definitur sic: *Est, quod de pluribus specie differentibus hoc ipso quid est prædicatur.* Hanc definitionem bonam esse probat ratio duplex; 1. est, quod omni & soli generi conveniat; id quod hucusqne nullus adhuc evertit. 2. est, quod nihil superflui in se compleatatur, ut in explicatione illius infrà ponendâ probabitur. Confirmant eam Aristoteles lib. 1. Top. Cap. 4. D. Thomas. Tract. de Universal. Cap. 1. & Authores passim. Observant quidem Conimbricenses, quod in data definitione verba hæc: *hoc ipso quid est*, præferenda sint verbis illis: *de pluribus specie differentibus*; eoquod differentia, quæ definitum à rebus, à quibus magis distat, separat, in definitione accommodata priùs ponenda sit, quam illa differentia, quæ definitum separat à rebus, à quibus distat minùs. Verùm per hoc bonitati datæ definitionis nihil derogatum volunt; licet enim genus magis distet à Differentia, Proprio & Accidente (à quibus differt per hoc ipso quid est) quam à specie (à quâ separatur per spēie differentibus) ipsi tamen Conimbric. citatam definitionem non solùm

ut

256 DE UNIVERSALI IN SPECIE.

ut bonam, sed etiam ut accommodatam tunc-
tur, non quidem ordine positionis, sed or-
dine intelligentiae. Sequitur

295. *Explicatio definitionis Porphyriana.*
Primò. *Definitum* est natura generica, vel af-
fecta denominatione generis, v.g. *Animal*
secundūm esse, quod habet in intellectu. *Ra-*
tio est: Quia id definitur, quod abstractum est
à speciebus, & aptum est prædicari de illis ut
quod; sed natura generica, sive genus ut con-
cretum, dicens naturam & genereitatem, ab-
stractum est à speciebus, & aptum est de illis
prædicari, ergo. *Vid. P. Aler Tract. i. Disp. 3.*
Cap. 1. §. 3. & 4. **Secundò.** *Genus definitio-*
nis est, quod prædicatur de pluribus, sive *Uni-*
versale. **Tertio.** *Differentia* sunt reliqua sub-
sequentia, nimirum τὸ *specie differentibus*;
per quæ verba differt à specie, quæ prædicar-
tur tantum de differentibus solo numero. Per-
indè autem est, sive illa specie differentia sint
ipsæ diversæ species. ut *Equus* & *Homo*, sive
contineantur sub diversis speciebus, ut *Plato*
& *Bucephalus*. Ad differentiam præterea, spe-
ciant illa verba: *hoc ipso quid est*; per hæc
enim verba genus differt à *Differentia*,
Proprio, *Accidente*, quæ prædicantur in qua-
le. *Si postules*, quid hoc sit, prædicari *hoc*
ipso quid est? R. Illud sic prædicatur, quod
aptè redditur ad quæstionem, quid sit *res*? *Si*

nem aptè reddatur? R. Illud, quod duo hæc
complectitur: ut sit *essentiale rei*, de qua quæ-
ritur,

ritur, quid sit? & ut prædicetur *substantivè*, h. e. *per modum substantis*, non autem *adjectivè*, h. e. *per modum adjacentis*. Cape hoc in exemplo: Genus v. g. *Animal* aptè redditur ad quæstionem, quid sit homo, vel Petrus? tum quia dicitur ut aliquid *essentiale*, cùm ad speciei & individui constitutionem pertineat; tum quia se habet per modum materiæ *subsistentis & sustinentis* differentiam. Econtrà differentia v. g. *Rationale* non aptè redditur ad quæstionem, quid sit homo, vel Petrus? licet enim sit aliquid *essentiale*, prædicatur tamen ut aliquid *adjacens generi* v. g. *Animali*, & hinc non prædicatur *simpliciter in quid*, sed *in quid cum addito*, sive *in quale quid*. Si denique desideres regulam, quâ dignoscas, quid prædicetur *adjectivè*, & quid *substantivè*, hanc accipe: Si subjectum est concretum, aut saltem minus connotativum, prædicatum autem sit connotativum, tunc erit *prædicatio in quale*, ut hæc: *Homo est rationalis*, in quâ *τὸ rationale* saltem fusè est connotativum: Dico fusè; quia non omnino accidentaliter dicitur de homine. Si verò prædicatum & subjectum vel æquè concreta, vel abstracta sint, erit *prædicatio in quid*; ut si dicam: *homo est animal, album est Coloratum*.

296 Obj. 1. In allata definitione generis omis-
sa est particula *incompletè*; ergo bona non est.
R. Benè omissa est; hoc ipso enim quod genus
prædicetur de differentibus specie, prædicari
non potest in quid completè, cùm entia specie

R dif.

258 DE UNIVERSALI IN SPECIE.

differentia eandem habere essentiam non possint, nisi incompletè; igitur hæc particula in definitione Porphyrii videtur superflua.

297. *Obj. 2.* Ens per accidens definiri nequit; sed genus est ens per accidens, consurgens ex natura, & genereitate; ergo definiri nequit. *R. D. Maj.* Definiri nequit definitio ne unicâ explicante naturam singularum partium seorsim. *C.* Explicante naturam totius ex utraque parte consurgentis. *N.* Deinde allatum axioma intelligendum tantum est de entibus, quæ fiunt per accidens, i. e. casu, fortuitò, quæ certam & cognitam causam non habent. *Inst. 1.* Si genus definiri possit, ergo per aliud genus, & hoc rursus per aliud & sic in infinitum. *R.* Si abstractionibus ejusmodi defatigare te velis, per me licet; sed cave, ne cerebro tuo noceas. Consultius ageres, si ad *cognoscibile* saltem deveniens acquiesceres, quod describitur quidem, definiri autem strictè non potest. *Inst. 2.* Si genus definitur per aliud genus, ergo definitum ingreditur definitionem. *R. N. Sequel.* Definitur enim genus essentialiter tale per genus accidentaliter tale, *vide etiam dicta n. 291.*

298. *Obj. 3.* Definitio allegata convenit etiam accidenti; ergo non est bona. *Prob.* *Ant.* Color est accidens; sed definitio allegata convenit colori; ergo. *R. D. Maj.* Color est accidens respectu subjectorum. *C.* respectu inferiorum specierum. *N.* de his enim prædicatur in quid. *Si quis.* Pars nequit prædicari

dicari de toto; ergo genus, quod est pars speciei, nequit prædicari de specie, quæ est totum. *R. D. Ant.* Pars physica: *C. Pars metaphysica. Subdist.* in abstracto. *C. in concreto. N.* Cur autem pars physica de toto prædicari non possit, sicut pars metaphysica, ratio est, quia pars physica realiter inadæquate à toto distinguitur, non autem metaphysica. Cæterū, quomodo genus de specie prædicetur, *Vid. §. 3. hujus art.* *Si reponas.* Genus prædicatur etiam de pluribus genere differentibus; item prædicatur de pluribus numero differentibus; quæ non exprimuntur in data definitione; ergo non est bona. *R. N.* hæc ponenda esse in definitione generis ut sic: alias nec omni, nec soli generi convenirer. In primis non conveniret omni; eoquod non conveniret generi insimo v. g. *Animali*, quod tantum prædicatur de specie differentibus, v. g. *Equo & Homine*, quæ tamen genere unum sunt, cum idem habeant genus. Deinde non conveniret soli, cùm etiam species prædice-
tur de differentibus numero. *Si urgeas.* Sal-
tem genus non prædicatur *in quid*. *Probas ex* Arist. qui cap. de *substantia* inquit, substantias secundas sive Universales non significare pro- priè *quid*, sed *quale*. Idem genus vocat spe- cierum formam; forma autem prædicatur *in quale quid*. *R. N. Assert.* Aristotelem explicò cum distinctione: Dicit substantias Universa- les non significare propriè *quid*, i. e. substan- tias primas, quas propriè *quid* vocat. *C. alio*

R 2

sensu,

260 DE UNIVERSALI IN SPECIE.

sensu. N. Deinde genus vocat formam, quæ significatur per modum per se stantis, quod est totum potentiale respectu specierum; non autem vocat formam, quæ significatur per modum adjacentis.

299. Dico 2. Genus ut sic dividitur in *superium*, quod in linea prædicamentali non habet genus suprà se, ut *substantia*. Tot igitur sunt genera suprema, quot sunt prædicamenta, nimirùm decem. In *medium* sive *subalternum*, quod suprà & infrà se genus habet, ut *corpus*, vivens in linea prædicamentali substantiæ. In *infimum*, quod infrà se genus nullum habet, ut *Animal* in eadem linea substantiæ. De his *observa* 1. *Supremum* & *medium* vocantur *genera remota*, nimirùm respectu speciei infimæ. *Infimum* autem genus proximum nuncupatur. 2. *Superius* illud dicitur, quod latius & ad plura inferiora se extendit. Inferiora autem (quæ etiam *partes subjectivæ* dicuntur) respectu generis sunt species, & respectu speciei individua.

§. II.

An Genus salvare possit in Unica specie?

Status questionis est de genere formaliter tali, an nimirùm in casu, quo unica tantum species, v. g. *homo*, esset possibilis, alia vero animalia forent impossibilia, an, inquam, in hoc casu genus, v. g. *Animal*, salvaretur, i. e. maneret genus, eique definitio in §. præcedente explicata conveniret?

300.